

potential of agricultural enterprises: mechanisms of formation and development]. Inter Hrafika. Poltava. Ukraine.

7. *Kvasnij, L.H.* (2012). «Anti-crisis management of economic potential». *Biznes Inform.* № 5. pp. 248-250.
8. *Lapin, Ye.V.* (2006). *Ekonomichnyj potentsial pidpryemstva promyslovosti: formuvannia, otsinka, upravlinnia.* [Economic potential of industrial enterprises: formation, assessment, management]. Abstract of Ph.D. Thesis 08.07.01. Sumy. Ukraine.
9. *Safonov, Yu.M., Zavizienna, N.S.* (2011). *Upravlinnia potentsialom pidpryemstva.* [Enterprise potential management]. Odesa. Ukraine.
10. *Husakovs'ka, T.O., Sereda, O.O.* (2024). «The economic potential of an enterprise: its essence and main components». *Problemy ekonomiky.* № 2. pp. 129-135.
11. *Jenner, T.* (1999). «Creating and realizing the potential for success as a key task of strategic management». *Problems of management theory and practice.* No. 2. pp. 102-107.
12. *Novak, O.S.* (2025). «Implementation of Agile technologies and their impact on the efficiency of enterprises importing finished food products». *Aktual'ni problemy ekonomiky.* № 5. Available at: https://eco-science.net/wp-content/uploads/2025/05/5.25_topic_Oleksii-Novak-224-233.pdf.
13. *Polinkevych, O.M.* (2019). *Potentsial i rozvytok biznesu.* [Potential and business development]. Vezha-Druk. Luts'k. Ukraine. Available at: <http://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/16668>.
14. (2017). *Metodychni pidkhody do otsinky potentsialu pidpryemstva.* [Methodological approaches to assessing the potential of an enterprise]. Available at: https://elib.lntu.edu.ua/sites/default/files/elib_upload/%D0%9A%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0/page10.html.
15. *Yarmus, S.S.* (2024). «System of indicators for assessing the state of innovation potential of industrial enterprises». *Ekonomichnyj prostir.* № 191. pp. 256-263.
16. (2025). How to Conduct a Digital Maturity Assessment for Digital Transformation. Available at: <https://digitopia.co/blog/digital-maturity-assessment/>.
17. (2025). 4 Key Digital Maturity Metrics to Measure and Guide Your Digital Enablement. Available at: <https://cooperativecomputing.com/blog/key-digital-maturity-metrics/>.
18. (2023). Digital maturity index | Deloitte Global. Available at: <https://www.deloitte.com/global/en/industries/industrial-construction/perspectives/digital-maturity-index.html>.
19. (2025). Scho hal'muie rozvytok ekonomiky Ukrainy: pidsumky rozvytku za rezul'tatamy 9 misiatsiv 2025 roku. [What hinders the development of the Ukrainian economy: development results for the first 9 months of 2025]. Available at: <https://fru.ua/ua/media-center/blog/danylyshyn/shcho-galmue-rozvitok-ekonomiki-ukrajini-pidsumki-rozvitku-za-rezultatami-9-misyatsiv-2025-roku>.
20. (2025). 3 pryklady uspishnykh biznes-stratehij. Lean Institute Ukraine. [3 examples of successful business strategies]. Available at: <https://lean.org.ua/blog/managedzhment/3-prykłady-uspishnyh-biznesu-gmk-center/>.
21. (2023). DEL-stratehija Ferrexpo: uspishnyj kejs zalizorudnogo biznesu - GMK Center. [DEL-strategy Ferrexpo: a successful case of iron ore business - GMK Center]. Available at: <https://gmk.center.ua/posts/dei-strategiya-ferrexpo-uspishnij-kejs-zalizerudnogo-biznesu/>.

Abstract.

Kalinichenko S. Strategic management of the enterprise's development potential as a factor in ensuring its competitiveness.

The article examines the theoretical and practical aspects of strategic management of the company's development potential in modern business conditions. The essence of the concept of "enterprise potential" as a complex system of resources, competencies, and opportunities that ensure the achievement of strategic goals and competitiveness of the business entity is determined. Modern scientific approaches to interpreting the enterprise's economic potential, its functional structure, and its role in the formation of sustainable competitive advantages are analyzed. It is justified that the strategic management of the company's potential should be based on a systemic approach that covers resource, financial, production, innovation, marketing, personnel, and management components. It has been established that the effectiveness of potential management largely depends on the enterprise's ability to adapt to changes in the external environment, implement digital technologies, and maintain flexible management processes. The paper examines modern methods of assessing the company's potential, in particular the graph-analytical model "Potential Square", cash flow discounting methods, integral approaches, and the assessment of the company's digital maturity. The specifics of using digital management tools, Agile approaches, and the Smart Factory concept in developing the company's strategic potential have been determined. Attention is focused on the importance of digitization, innovation, and managerial flexibility as key factors in shaping the enterprise's competitiveness in the context of the Fourth Industrial Revolution. Attention is paid to the analysis of modern external challenges affecting the development of enterprises in Ukraine, in particular, war risks, the demographic crisis, the shortage of investment resources, and the need for structural transformation of the economy. Examples of successful strategic management of the potential of international and Ukrainian companies are provided, confirming the importance of developing personnel, innovation, and information potential. Based on the study's results, practical recommendations were developed to improve the company's potential strategic management system, focusing on digital maturity, adaptability, intellectual capital development, and the introduction of modern management technologies.

Keywords: strategic management, enterprise potential, economic potential, competitiveness, digitalization, digital maturity, Agile management, innovation potential, managerial potential, strategic development of the enterprise.

Стаття надійшла до редакції / Received 10.05.2026 Прийнята до друку / Accepted 18.05.2026 Опубліковано / Published 31.05.2026

Бібліографічний опис статті:

Калініченко С.М. Стратегічне управління потенціалом розвитку підприємства як фактор забезпечення його конкурентоспроможності. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права.* 2026. № 2. С. 11-16.

Kalinichenko S. Strategic management of the enterprise's development potential as a factor in ensuring its competitiveness. *Actual problems of innovative economy and law.* 2026. No. 2, pp. 11-16.

УДК: 332.3:338.43:658.5; JEL classification: Q15, Q01, M11, O13, R14 DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2026-2-3>

НЕСТЕРЕНКО Юрій Євгенович, здобувач наукового ступеня PhD, ОНП «Менеджмент», Державний біотехнологічний університет, <https://orcid.org/0009-0000-5831-4465>

ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Нестеренко Ю.Є. Ефективність управління земельними ресурсами аграрних підприємств в умовах інноваційної трансформації.

У статті досліджено сучасний стан і тенденції використання земельних ресурсів у Полтавській області в умовах трансформації аграрного сектору та посилення вимог до сталого розвитку. Встановлено, що регіон характеризується високим рівнем аграрного освоєння території, значним виробничим потенціалом і стійкою тенденцією до інтенсифікації сільськогосподарського виробництва. Проаналізовано динаміку землекористування, рівень концентрації земельних ресурсів, а також вплив орендних відносин на ефективність аграрного виробництва та результативність використання земельно-ресурсного потенціалу. Обґрунтовано, що підвищення економічної ефективності землекористування супроводжується зростанням екологічного навантаження на ґрунтовий покрив, розвитком деградаційних процесів і порушенням екологічної рівноваги агроландшафтів. Доведено необхідність впровадження сучасних механізмів управління землекористуванням, цифровізації аграрного виробництва, розвитку геоінформаційного моніторингу та екологічно збалансованих технологій. Визначено перспективні напрями підвищення ефективності управління земельними ресурсами на засадах сталого розвитку аграрного сектору.

Ключові слова: земельні ресурси, землекористування, управління землекористуванням, аграрні підприємства, ефективність використання земель, сталий розвиток, земельно-ресурсний потенціал, орендні відносини, аграрний сектор, цифровізація управління, екологічна збалансованість.

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons CC-BY 4.0

© Нестеренко Юрій Євгенович, 2026

Постановка проблеми у загальному вигляді. У сучасних умовах трансформації аграрного сектору економіки України особливої актуальності набуває проблема забезпечення ефективного та екологічного збалансованого використання земельних ресурсів. Земля є базовим елементом ресурсного потенціалу аграрного виробництва, а рівень ефективності управління землекористуванням безпосередньо впливає на продовольчу безпеку держави, конкурентоспроможність аграрних підприємств і стійкість розвитку сільських територій. Полтавська область, яка належить до числа провідних аграрних регіонів України, характеризується високим рівнем освоєння території для сільськогосподарських потреб, значною концентрацією земельних ресурсів та інтенсивним характером агровиробництва. Водночас сучасна модель землекористування супроводжується посиленням антропогенного навантаження на ґрунтовий покрив, розвитком деградаційних процесів, порушенням структури сівозмін і зниженням екологічної стійкості агроландшафтів [1, с. 52–55].

Особливої значущості проблема раціонального використання земельних ресурсів набуває в умовах воєнних та післявоєнних викликів, які обумовлюють необхідність забезпечення стабільності аграрного виробництва, підвищення результативності управління земельним потенціалом та формування нових підходів до організації системи землекористування на засадах сталого розвитку [2, с. 114–117].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика ефективного використання земельних ресурсів та управління землекористуванням є предметом досліджень багатьох вітчизняних науковців. Теоретичні та прикладні аспекти формування системи сталого землекористування висвітлено у працях О. М. Бородіної, Ю. О. Лупенка, П. Т. Саблука, А. М. Третяка, В. М. Будзяка та інших учених [3, с. 41–45]. Значна увага приділяється питанням оцінювання ефективності використання земельно-ресурсного потенціалу, розвитку орендних земельних відносин, екологізації агровиробництва та впровадження цифрових технологій управління земельними ресурсами [4, с. 86–90].

Окремі аспекти впливу концентрації земельних ресурсів, інтенсивності виробництва та орендної плати на результативність діяльності аграрних підприємств досліджувалися у працях сучасних науковців, присвячених проблемам розвитку аграрного менеджменту та економіки природокористування [5, с. 133–137]. Водночас сучасні умови функціонування аграрного сектору потребують подальшого поглиблення досліджень щодо комплексної оцінки економічних, екологічних та організаційних чинників ефективності землекористування.

Виділення раніше невирішених частин загальної проблеми. Незважаючи на значну кількість наукових праць з проблематики землекористування, недостатньо дослідженими залишаються питання комплексного оцінювання взаємозв'язку між масштабами землекористування, рівнем орендної плати, результативністю аграрного виробництва та екологічною стійкістю використання земельних ресурсів на регіональному рівні. Потребують подальшого наукового обґрунтування механізми формування ефективної системи управління земельно-ресурсним потенціалом аграрних підприємств в умовах цифровізації, інтенсифікації виробництва та трансформації земельних відносин.

Недостатньо розробленими залишаються підходи до інтеграції економічних, екологічних та управлінських параметрів у систему оцінювання ефективності землекористування, що ускладнює формування комплексної моделі сталого розвитку аграрного сектору.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є комплексний аналіз сучасного стану та тенденцій використання земельних ресурсів у досліджуваному регіоні, оцінювання впливу масштабів землекористування та рівня орендної плати на ефективність функціонування аграрних підприємств, а також

обґрунтування напрямів удосконалення системи управління земельно-ресурсним потенціалом на засадах сталого розвитку.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- дослідити сучасний стан використання земельних ресурсів у Полтавській області;
- оцінити тенденції розвитку аграрного виробництва упродовж 2015–2025 рр.;
- проаналізувати вплив масштабів землекористування на результативність діяльності аграрних підприємств;
- визначити взаємозв'язок між рівнем орендної плати та ефективністю використання земельних ресурсів;
- обґрунтувати напрями підвищення ефективності управління землекористуванням у контексті забезпечення сталого розвитку аграрного сектору.

Методика дослідження. Методологічною основою дослідження є системний підхід до оцінювання процесів управління земельними ресурсами в аграрному секторі економіки. У процесі дослідження використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів, зокрема: монографічний – для узагальнення теоретичних положень щодо управління землекористуванням; статистико-економічний – для аналізу динаміки показників розвитку аграрного сектору Полтавської області; порівняльний – для оцінювання ефективності використання земельних ресурсів залежно від масштабів землекористування; економіко-математичний – для виявлення взаємозв'язків між рівнем орендної плати та результативністю аграрного виробництва; графічний – для візуалізації результатів дослідження.

Інформаційною базою дослідження стали офіційні статистичні дані Державної служби статистики України, матеріали Головного управління Держгеокадастру у Полтавській області, аналітичні звіти Міністерства аграрної політики та продовольства України, а також результати власних аналітичних узагальнень автора.

Виклад основного матеріалу дослідження. Результати дослідження свідчать, що Полтавська область характеризується високим рівнем аграрного освоєння території та значним земельно-ресурсним потенціалом. У структурі земельного фонду області понад 2,2 млн га займають сільськогосподарські угіддя, а рівень розораності перевищує 75 %, що є одним із найвищих показників в Україні [6, с. 92–95].

Упродовж 2015–2025 рр. у регіоні сформувалася тенденція до інтенсифікації аграрного виробництва, що проявляється у зростанні валового виробництва сільськогосподарської продукції, підвищенні урожайності основних культур та активному впровадженні сучасних технологій землеробства. Зокрема, урожайність зернових і зернобобових культур зросла з 52 ц/га у 2015 р. до понад 67 ц/га у 2025 р. [1, с. 121–123].

Встановлено, що збільшення масштабів землекористування загалом позитивно впливає на результативність аграрних підприємств, оскільки створює передумови для підвищення рівня технічного оснащення, впровадження цифрових технологій та систем точного землеробства (рис. 1). Водночас надмірна концентрація земельних ресурсів може супроводжуватися ускладненням системи управління виробничими процесами та посиленням ризиків нераціонального використання земель.

Аналіз впливу рівня орендної плати на ефективність використання земельних ресурсів підтвердив існування прямого взаємозв'язку між зростанням орендних платежів та результативністю виробництва продукції рослинництва (рис. 2). Підприємства з вищим рівнем орендної плати характеризуються більш високими показниками урожайності, продуктивності землі та прибутковості господарської діяльності [7, с. 74–79].

Водночас результати дослідження свідчать, що надмірне зростання орендних витрат може негативно впливати на фінансову стійкість окремих підприємств, особливо за умов нестабільної ринкової кон'юнктури

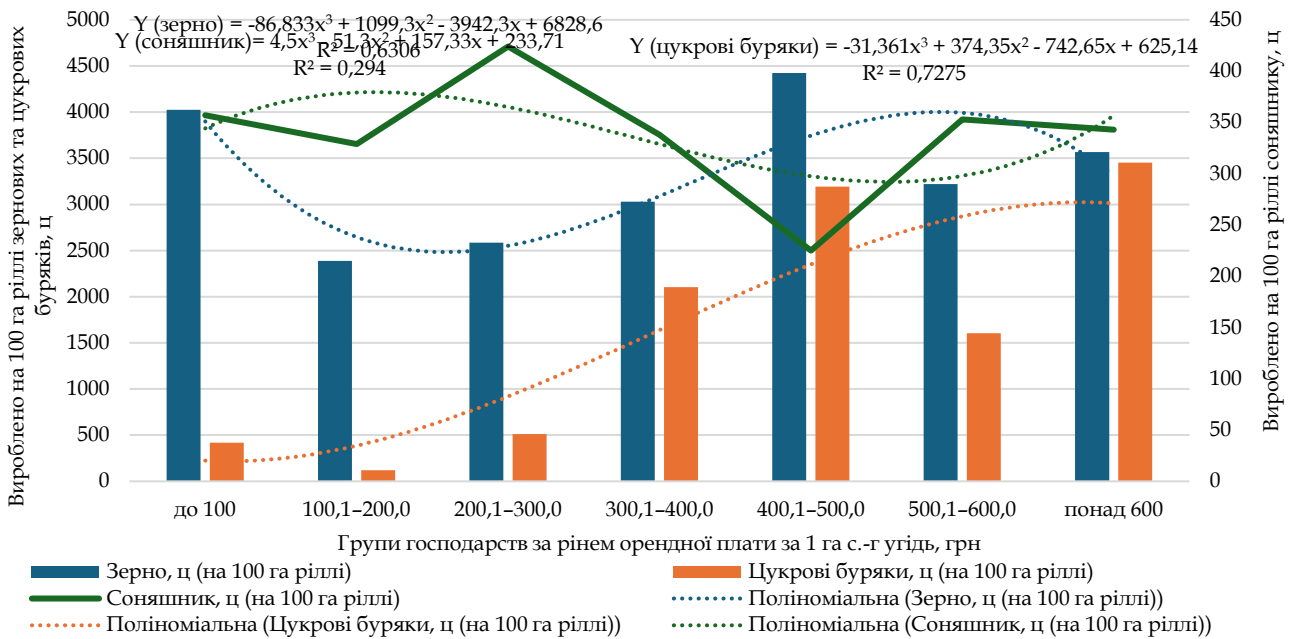

Рис. 1. Вплив рівня орендної плати на результативність використання земельних ресурсів та виробництво основних видів продукції рослинництва на аграрних підприємствах Полтавської області у середньому за 2015–2025 рр.

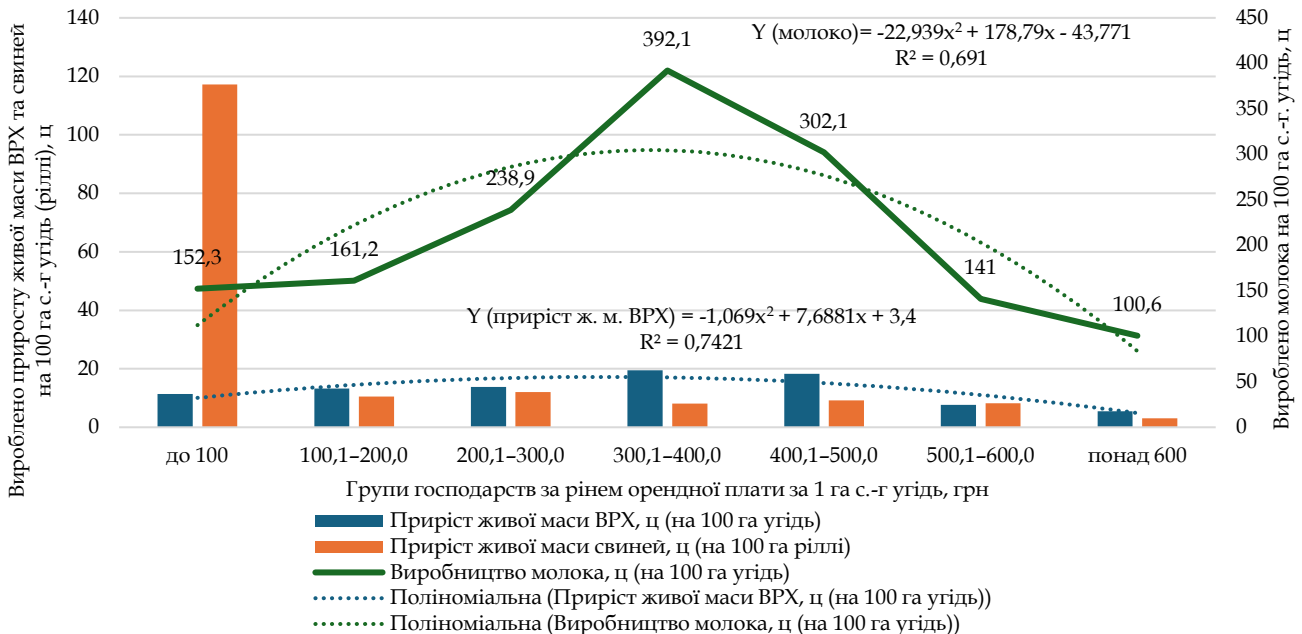

Рис. 2. Вплив рівня орендної плати на ефективність використання земельних ресурсів та результати виробництва основних видів продукції тваринництва на аграрних підприємствах Полтавської обл. у середньому за 2015–2025 рр.

Оцінювання впливу орендної плати на ефективність функціонування тваринницької галузі показало, що розвиток тваринництва є важливим чинником забезпечення екологічної збалансованості землекористування, оскільки сприяє відтворенню родючості ґрунтів через використання органічних добрив та формування замкненого циклу агровиробництва (рис. 2). Крім того, встановлено, що перспективи підвищення ефективності використання земельно-ресурсного потенціалу регіону безпосередньо пов'язані з цифровізацією системи управління земельними ресурсами, розвитком геоінформаційного моніторингу та впровадженням сучасних технологій управління агровиробництвом [8, с. 58–63].

Дискусійні положення. Результати проведеного дослідження підтверджують наявність суперечності між економічною ефективністю інтенсивного агровиробництва та необхідністю забезпечення екологічної стійкості землекористування. З одного боку, інтенсифікація виробництва та концентрація земельних ресурсів сприяють підвищенню продуктивності аграрного сектору, а з іншого – формують ризики деградації ґрунтів, порушення

структури агроландшафтів та посилення монокультуризації виробництва.

Дискусійним залишається питання оптимального співвідношення між рівнем концентрації земельних ресурсів і забезпеченням конкурентного середовища у аграрному секторі. Великі аграрні формування мають значні переваги щодо впровадження інноваційних технологій та доступу до фінансових ресурсів, проте надмірна концентрація земельного банку може призводити до монополізації аграрного ринку та зниження ролі малих форм господарювання [9, с. 143–147].

Окремого наукового обґрунтування потребує проблема поєднання економічної результативності землекористування з екологічними критеріями оцінювання ефективності управління земельними ресурсами.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження дозволило встановити, що Полтавська область характеризується значним земельно-ресурсним потенціалом, високим рівнем розвитку аграрного виробництва та стійкою тенденцією до інтенсифікації використання земельних ресурсів.

Визначено, що ефективність функціонування аграрних підприємств значною мірою залежить від масштабів землекористування, рівня орендної плати, технологічного забезпечення виробництва та якості управлінських рішень. Доведено, що сучасна модель землекористування має виражений інтенсивний характер і супроводжується посиленням екологічного навантаження на земельні ресурси, що зумовлює необхідність переходу до екологічно збалансованої системи управління агропродукцією.

Обґрунтовано, що перспективними напрямками підвищення ефективності управління земельними

ресурсами є розвиток цифрових технологій моніторингу земель, впровадження систем точного землеробства, удосконалення орендних відносин та забезпечення раціонального поєднання галузей рослинництва і тваринництва. Перспективи подальших досліджень доцільно пов'язати з розробленням інтегральної системи оцінювання ефективності землекористування, яка враховуватиме економічні, екологічні та соціальні аспекти розвитку аграрних територій в умовах післявоєнної трансформації економіки України.

Література.

1. Третяк А.М., Третяк В.М., Прядка Т.М. Управління земельними ресурсами та ефективність землекористування в умовах сталого розвитку. *Землеустрій, кадастр і моніторинг земель*. 2022. № 3. С. 118–123. DOI: <http://doi.org/10.31548/zemleustriy2022.03.118>.
2. Будз'як В.М. Екологічні аспекти використання земельних ресурсів аграрного сектору України. *Економіка АПК*. 2023. № 7. С. 64–69. DOI: <http://doi.org/10.32317/2221-1055.202307064>.
3. Лупенко Ю.О., Месель-Веселяк В.Я. Розвиток аграрного сектору економіки України: сучасні виклики та перспективи. Київ: ННЦ «ІАЕ», 2021. 320 с.
4. Бородіна О.М., Прокопа І.В. Сталий розвиток аграрного сектору та сільських територій України. *Економіка України*. 2021. № 6. С. 86–90. DOI: <http://doi.org/10.15407/economyukr.2021.06.086>.
5. Саблук П.Т., Кропивко М.Ф. Управління аграрним виробництвом в умовах цифровізації економіки. *Агросвіт*. 2024. № 4. С. 133–137. DOI: <http://doi.org/10.32702/2306-6792.2024.4.133>.
6. Державна служба статистики України. Сільське господарство України 2024: статистичний збірник. Київ, 2025. 230 с.
7. Мармуль Л.О., Романюк І.А. Орендні земельні відносини та їх вплив на ефективність аграрного виробництва. *Інвестиції: практика та досвід*. 2022. № 18. С. 74–79. DOI: <http://doi.org/10.32702/2306-6814.2022.18.74>.
8. Шкуратов О.І., Чудовська В.А. Цифровізація управління земельними ресурсами в аграрному секторі. *Ефективна економіка*. 2024. № 2. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.2.58>.
9. Грановська Л.М., Ярмоленко Ю.О. Концентрація земельних ресурсів та розвиток аграрного підприємництва в Україні. *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2023. № 1. С. 143–147. DOI: [http://doi.org/10.24144/2409-6857.2023.1\(61\).143-147](http://doi.org/10.24144/2409-6857.2023.1(61).143-147).

References.

1. Tretiak, A.M., Tretiak, V.M., Priadka, T.M. (2022). «Land resources management and land use efficiency in conditions of sustainable development». *Zemleustriy, kadastr i monitoring zemel'*. № 3. pp. 118–123. DOI: <http://doi.org/10.31548/zemleustriy2022.03.118>.
2. Budz'iak, V.M. (2023). «Environmental aspects of the use of land resources in the agricultural sector of Ukraine». *Ekonomika APK*. № 7. pp. 64–69. DOI: <http://doi.org/10.32317/2221-1055.202307064>.
3. Lupenko, Yu.O., Mesel'-Veseliak, V.Ya. (2021). *Rozvytok ahrarynoho sektoru ekonomiky Ukrainy: suchasni vyklyky ta perspektyvy*. [Development of the agricultural sector of the economy of Ukraine: modern challenges and prospects]. NNTS «IAE». Kyiv. Ukraine.
4. Borodina, O.M., Prokopa, I.V. (2021). «Sustainable development of the agricultural sector and rural areas of Ukraine». *Ekonomika Ukrainy*. № 6. pp. 86–90. DOI: <http://doi.org/10.15407/economyukr.2021.06.086>.
5. Sabluk, P.T., Kropyvko, M.F. (2024). «Management of agricultural production in the context of digitalization of the economy». *Ahrosvit*. № 4. pp. 133–137. DOI: <http://doi.org/10.32702/2306-6792.2024.4.133>.
6. (2025). *Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy. Sil'ske hospodarstvo Ukrainy 2024*. [State Statistics Service of Ukraine. Agriculture of Ukraine 2024]. Kyiv.
7. Marmul', L.O., Romaniuk, I.A. (2022). «Leasehold land relations and their impact on the efficiency of agricultural production». *Investitsii: praktyka ta dosvid*. № 18. pp. 74–79. DOI: <http://doi.org/10.32702/2306-6814.2022.18.74>.
8. Shkuratov, O.I., Chudovs'ka, V.A. (2024). «Digitalization of land resources management in the agricultural sector». *Efektivna ekonomika*. № 2. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.2.58>.
9. Hranovs'ka, L.M., Yarmolenko, Yu.O. (2023). «Concentration of land resources and development of agricultural entrepreneurship in Ukraine». *Naukovy visnyk Uzhhorods'koho universytetu*. № 1. pp. 143–147. DOI: [http://doi.org/10.24144/2409-6857.2023.1\(61\).143-147](http://doi.org/10.24144/2409-6857.2023.1(61).143-147).

Abstract.

Nesterenko Y. Efficiency of land resource management of agricultural enterprises in the conditions of innovative transformation.

The article examines the effectiveness of land resource management in agricultural enterprises amid the agrarian sector's innovative transformation. The relevance of the study is determined by the growing importance of land resources as a key production factor, the intensification of agricultural production, and the need to balance economic efficiency and environmental sustainability. The purpose of the research is to identify the main factors influencing land use efficiency and to substantiate directions for improving management mechanisms in the context of digitalization and technological modernization. The methodological basis of the study includes a systemic approach, comparative analysis, and economic-statistical methods, which enable a comprehensive assessment of land-use efficiency at the enterprise level. The article analyzes the impact of organizational, economic, and technological factors on the productivity of land resources. Special attention is paid to the role of innovation processes, including the implementation of precision agriculture, geoinformation systems, and digital monitoring tools in agricultural production. It is established that the efficiency of land resource use in agricultural enterprises is determined by a combination of interrelated factors, among which land concentration, production specialization, level of technical equipment, and investment activity play a decisive role. The results of the study confirm that enterprises with a higher level of technological development demonstrate better indicators of land productivity, profitability, and overall economic efficiency. At the same time, excessive concentration of land resources may lead to management complications, increased environmental pressures, and the risk of irrational land exploitation. The article also highlights the importance of lease relations as a key economic mechanism that influences land-use efficiency. It is shown that higher lease payments are generally associated with increased productivity and improved financial performance in agricultural enterprises, although excessive financial burdens may negatively affect their stability. Significant attention is given to the ecological dimension of land use, emphasizing the need to ensure the reproduction of soil fertility, prevent land degradation, and implement environmentally balanced farming systems. The study demonstrates that sustainable land management requires integrating economic efficiency, ecological safety, and innovative technological development. The practical significance of the research lies in the potential to apply its results to improve land management strategies at agricultural enterprises, optimize resource allocation, and enhance decision-making amid agriculture's digital transformation. The findings can also be used to develop regional policies to ensure sustainable land use and increase the competitiveness of the agricultural sector.

Keywords: and resources; land use; land management; agricultural enterprises; land use efficiency; sustainable development; land resource potential; lease relations; agricultural sector; digitalization of management; ecological balance; precision agriculture.

Стаття надійшла до редакції / Received 12.05.2026 Прийнята до друку / Accepted 25.05.2026 Оpubліковано/ Published 31.05.2026

Бібліографічний опис статті:

Нестеренко Ю.Є. Ефективність управління земельними ресурсами аграрних підприємств в умовах інноваційної трансформації. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2026. № 2. С. 16–19.

Nesterenko Y. Efficiency of land resource management of agricultural enterprises in the conditions of innovative transformation. *Actual problems of innovative economy and law*. 2026. No. 2, pp. 16–19.

